

мнозина пріѣха мученическѣ смѣрть, междѣ кои-то бѣха Флавіанъ Римскій епископъ, Александаръ епископъ Іерусалимскій, Бавила епископъ Антіохійскій и дрѣги.

Глава 24.

За раздѣленіе-то, кое-то стана за отпадналы-те отъ вѣра-та.

Имаше старъ обычай за отпадналы-те тѣкѣвъ, прихождаха при исповѣдницы-те и мѣченицы-те, и имъ са молаха, да са удостоятъ съ милость, а исповѣдницы-те и мѣченицы-те имъ даваха препорѣчителны писма, и ги препорѣчваха на епископи-те; и епископи-те кѣто видаха препорѣчително-то писмо, прощаваха ги; а това ставаше и кѣто съ принѣжденіе: защо-то са изискѣваше неотложно прощеніе-то на тѣкѣва.

А Кипріанъ епископъ на Африканска-та Кархедона, мыслаши, защо принѣдително-то това прощеніе на отпадналы-те не е согласно съ ученіе-то церковно, нито спасително за отпадналы-те, говореше че треба, да са отложи това пытанѣ, дору додокѣтъ стани спокойство въ сичкы-те церкви хрїстіанскы, тѣ да стани овщій совѣтъ, заради воспрїиманѣ-то и овщеніе-то на отпадналы-те. На тажъ мысль бѣше и епископ-атъ Римскій, и сички-те почти дрѣги епископи.